

Sygn. akt I ACz 894/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie - Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Hanna Nowicka de Poraj

Sędziowie: SSA Marek Boniecki

SSA Barbara Baran (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Skarbu Państwa – (...)

przeciwko W. C. i (...) S.A. w W.

przy interwencji ubocznej A. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 22 lutego 2016 r., sygn. akt I C 111/13

postanawia:

1. oddalić zażalenie,
2. zasądzić od strony powodowej na rzecz pozwanych kwoty po 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

SSA Barbara Baran SSA Hanna Nowicka de Poraj SSA Marek Boniecki

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił apelację strony powodowej od wyroku z dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd wskazał, że strona powodowa odpis wyroku wraz z uzasadnieniem otrzymała w dniu 13 stycznia 2016 r. W dniu 29 stycznia 2016 r. nadała w urzędzie pocztowym apelację od opisanego wyroku. Co prawda na pierwszej stronie apelacji dopisano ręcznie „uzupełnienie braków formalnych apelacji z dnia 27 stycznia 2016 r.”, jednakże poza opisaną apelacją noszącą datę sporządzenia 27 stycznia 2016 r. a nadaną w urzędzie pocztowym w dniu 29 stycznia 2016 r. do tut. Wydziału nie wpłynęło żadne inne pismo strony powodowej wskazujące na zaskarżenie orzeczenia sądu I instancji.

Biorąc pod uwagę, że termin do wniesienia apelacji minął stronie powodowej w dniu 27 stycznia 2016 r. zaś apelacja została nadana w urzędzie pocztowym w dniu 29 stycznia 2016 r., stwierdził sąd, że została ona złożona po terminie i na podstawie art. 370 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód, domagając się jego uchylenia i zasądzenia na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżący zarzucił, że wniósł w dniu 27 stycznia apelację obciążoną brakiem formalnym w postaci braku podpisu i braku doręczenia odpisów dla pozostałych uczestników postępowania. Mimo, że apelacja dotknięta była brakami, to jednak została wniesiona w ustawowym terminie. Braki te zostały uzupełnione w piśmie z dnia 29 stycznia 2016 r., wobec tego ustalenia sądu są błędne. Skarżący podniósł także, że k.p.c. nie określa sposobu sporządzenia pisma a chwila złożenia jest moment rzeczywistego przesłania wiadomości, który jest odzwierciedlony u odbiorcy w odpowiednim programie pocztowym. System automatycznie i wystarczająco precyzyjnie informuje o dacie wpływu, zatem nie ma potrzeby „przybijania prezentaty”.

Nadto skarżący odwołał się do postanowienia NSA II FZ 447/11, dotyczącego chwili wniesienia pisma procesowego drogą elektroniczną.

W odpowiedziach na zażalenie pozwani W. C. i pozwany (...) wnieśli o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego na ich rzecz. Obydwaj pozwani podnieśli, że pismo procesowe może być wniesione za pomocą systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, jeśli przepis szczególny tak stanowi. Przepisy k.p.c. nie pozwalają na wniesienie apelacji drogą elektroniczną a zatem apelacja wniesiona w sposób, w jaki dokonał tego powód jest spóźniona.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie strony powodowej jest bezzasadne.

Jak słusznie stwierdził Sąd I instancji, poza pismem, które jest datowane na 27 stycznia 2016 r., nadanym na poczcie w dniu 29 stycznia 2016 r. i noszącym zacytowany przez sąd dopisek, nie wpłynęło do sądu żadne inne pismo wskazujące na zaskarżenie wyroku Sądu Okręgowego.

Stanowisko strony powodowej, w którym stara się ona forsować pogląd, iż wysłanie mailem (drogą elektroniczną) apelacji w dniu 27 stycznia 2016 r. na adres elektroniczny punktu informacyjnego Sądu Okręgowego w Krakowie świadczy o zachowaniu terminu do wniesienia apelacji, jest błędne. Z art. 125 § 2¹ k.p.c. wynika, że „jeżeli przepis szczególny tak stanowi, pisma procesowe wnosi się za pomocą systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe (drogą elektroniczną). Jeżeli przepis szczególny przewiduje, że pisma wnosi się wyłącznie drogą elektroniczną, pisma niewniesione tą drogą nie wywołują skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma do sądu”. Pisma procesowe mogą mieć zatem formę tzw. tradycyjną ("papierową") oraz formę elektroniczną. Nie oznacza to jednak, że elektroniczna postać pisma procesowego jest równoważna z tradycyjną. Ustawodawca dopuszcza bowiem pisma procesowe w postaci elektronicznej tylko wtedy, gdy przepisy szczególne pozwalają na wnoszenie pism za pomocą systemu teleinformatycznego (drogą elektroniczną). Innymi słowy, tylko w tym zakresie, w którym przepisy szczególne tak stanowią, pismo w postaci elektronicznej można uznawać za równoważne pismu procesowemu w rozumieniu art. 125 i nast. k.p.c. Żaden z przepisów k.p.c. nie pozwala na wniesienia apelacji w niniejszej sprawie drogą elektroniczną.

A zatem – jak stwierdził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 23 maja 2012 r., sygn. III CZP 9/12, pismo procesowe złożone w postaci elektronicznej - w zakresie nieunormowanym szczególnymi przepisami - nie wywołuje skutków prawnych, które ustawa wiąże ze złożeniem pisma procesowego, przy czym nie chodzi o brak formalny pisma, lecz o jego pierwotny, nieusuwalny brak skuteczności spowodowany użyciem nieautoryzowanej techniki (por. także postanowienia SN z 26 marca 2009 r., I KZP 39/08, z 15 lipca 2010 r., III SW 87/10 oraz z 25 października 2011 r., III SW 70/11). Pogląd ten Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje. Nie zachodzi także sytuacja, o jakiej wspomniał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z 23 maja 2012 r., w której można by rozważać, czy datą wniesienia pisma jest data wydrukowania go i w związku z tym za najwcześniejszą datę, w której pismo może być w takiej sytuacji uznane

za wniesione do sądu, jest data jego wydrukowania (notabene mail z załącznikiem wpłynął wg twierdzeń samej strony powodowej tuż przed północą ostatniego dnia terminu, co wyklucza nawet próbę podniesienia takiej argumentacji).

Wobec powyższego zasadnie sąd I instancji przyjął, iż apelacja strony powodowej jako spóźniona podlega odrzuceniu. Zażalenie jako bezzasadne uległo więc oddaleniu na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocników pozwanych, obliczone na podstawie § 2 p. 6 w zw. z § 10 ust. 2 p. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, stosownie do wartości przedmiotu zaskarżenia.

SSA Barbara Baran SSA Hanna Nowicka de Poraj SSA Marek Boniecki